

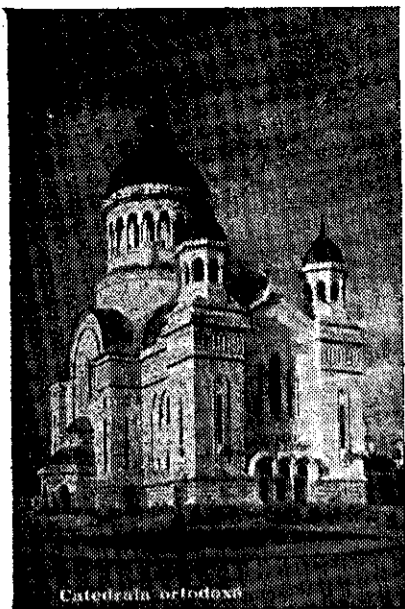
RENAȘTEREA

ORGAN NAȚIONAL-BISERICESC SAPTAMANAL

Abonamentul anual: 500 Lei

Redactor: Pr. T. CIURUȘ

Redacția și Administrația
ALBA-IULIA, Str. Avram Iancu 3

O jumătate de veac dela Memorand

La 27 Mai 1892 o numeroasă delegație de „nădrăgari și opincari” români din Transilvania pleca la Viena să prezinte Impăratului, în numele întregii națiuni, un memorandum.

Ca toate manifestările neamului românesc din Ardeal, Memorandul este o măreață afirmare a conștiinței naționale, reprezentată prin aleșii legitimi și firești, ca mandatarii recunoscuți ai poporului, în numele și în interesul cărui privesc misiunea de a lucra.

Lupta, începută din 1437, 1514, 1785, 1792, 1848 și 1867, lua forme precise, de pătrundere a ideilor mari la fiecare membru al comunității naționale și de revendicări categorice, în fața tribunalului opiniei mondiale, a drepturilor naturale, ce decurg din calitatea de autohton și din zestrea spirituală, capabilă de a se transforma în energie creatoare,

Hotărârea' dela 1892 era îndelung pregătită, iar prezentarea la Viena a Memorandului, nu era decât urmarea logică a faptelor.

Încă din 1881, când condițiile în care se găseau românii din Ardeal, determinau emigrarea lor în mase spre America, se începeau sfârșiturile pentru a „așterne Impăratului” jalnica situație a populației majoritare și producătoare.

Prin tineretul universitar, cu filialele Ligii din toate centrele mari ale Apusului, val, ce furtive vremuri ace-

lea, când tinerii, cu înflăcărarea și curajul lor, deschideau drumul luptătorilor încercați! — cauza românească este adusă spre dezbateră lumii întregi.

Presă din toate țările latine consacră articole nenumărate problemei transilvane.

Este de ajuns să amintim călduroasele articole ale ziaristilor francezi, în frunte cu marele Georges Clemenceau, ale istoricilor și ziaristilor italieni, în frunte cu arheologul Angelo de Gubernatis și înflăcăratul Roberto Fava, care la parte la procesul Memorandiștilor și apăra cauza noastră, cu o convingere, care și azi, mai ales, ne încălzește inimile.

„Orice s'ar întâmpla — scrie francezul A. Cavalier, în Albul Vocii Latine — același strigăt se ridică din toate colțurile pământului latin, de admirație și de glorie pentru învinși, un strigăt latin: gloria victis“.

Istoricul de seamă al vremii ca englezul W. R. Morphill și francezii Ernest Lavisse și Picot, se alătură cauzei românești.

În afară, deci, problema noastră, printr'o propagandă conștientă, dezinteresată și entuziastă a tineretului și a oamenilor de cultură, din toate unghiurile pământului românesc, este susținută cu o vigoare deosebită, lucru ce însemna pentru acele vremi, de așezare, de omenie, de bun simț și de încredere în adevăr și drep-

tate, o victorie nemărginită.

Nu mai puțin erau pregătite sufletele în interiorul Transilvaniei, cu deosebire chiar în celelalte regiuni românești“.

Documentele acelei epoci de glorie și demnitate sunt adânc grăitoare și pline de învățătură pentru clipele de față.

Ca și Untrea cea mare, Memorandul este un „plebiscit” național, o acceptare conștientă, voită și absolut liberă a jlecărului de a dispune de soarta sa și a neamului său.

Mille de semnături depe adeziunile trimise Comitetului Național, venite din satele cele mai îndepărtate, într'o vreme și într'o împrejurare când constrângerea nu era posibilă, stau și azi muștrătoare.

„Mărturisim principiile de cari e condus Comitetul nostru național și recunoaștem Memorandul de crezul nostru politic“ — spun locuitorii comunei Coșlariu, județul Alba.

„Prin aceasta mărturisim că acel Memorand e și al nostru în toate punctele lui. Aprobăm susșternerea lui la Înaltul Tron și dăm toată încrederea noastră Comitetului Național“ — spun locuitorii din comuna Chluzbala, județul Satu-Mare.

„Privirile întregii Românimi spre voi sunt ațintite! Sus frunțile!“ — strigă românii din Bacău.

Isvorit din realitățile dureroase ale vremurilor sale, Memorandul, urmând drumul drept al tradiției, a deschis, prin oamenii conștienți și prin adeziunea entuziastă a întregului neam, căile luminoase ale unui viitor atât de bogat în fapte.

La o jumătate de veac dela această afirmare năvalnică a sufletului național și în acest moment greu, când se pare că uitarea s'a așternut peste trecutul nostru plin de mândrie și de demnitate, se cade să ne oprim o clipă și să meditam.

Ion Berciu

O înaltă apreciere a P. S. Episcop NICOLAE COLAN

Aflăm în ultimul moment, știrea deosebit de plăcută, că Academia Română, întrunită în sesiunea generală anuală, a ales în ședința dela 26 Mai c. pe P. S. Episcop Nicolae Colan, membru activ, în secțiunea istorică, în locul regretatului N. Titulescu.

Această alegere este nu numai o confirmare a muncii bogate desfășurată pe terenul cultural de P. S. nostru Părinte Episcop, ci și a contribuției mărețe ce aduce zi cu zi la mântuirea nădăjduită.

**Organizați
REUNIUNI DE FEME!**

Evanghelia

Matei c. 4. sth. 18—23.

Pentru orice înfăptuire înșănătată, ce reclamă sprijinul binevoitorilor, trebuie să te pregătești în tovărășia prietenilor, asigurându-ți deplina izbândă.

Și Mântuitorul Iisus, îndată după Botez, își alege uneltele trebuincioase în lucrarea mântuitoare de păcate, începută prin evanghelie. Felul în care s'a făcut această alegere de ucenici, din sânul omenirii, alegând pe niște pescari neștiutori de carte, arată puterea dumnezeiască a învățăturii Sale care s'a sălășluit în inimile ascultătorilor nu ca o urmare a științei celor ce au vestit-o ci prin curățenia și sfințenia ei.

Cine erau pescarii, decât niște suflete chinuite de dorul ventrului Mestei și cari prin meseria lor se simțeau legați de marginile lacului și de familiile lor, pentru cari pescuiau „toată noaptea“.

Cu toate aceste legături firești și puternice, la prima chemare a Mântuitorului, ei au lăsat „îndată“, „luntrea“ și „pe tatăl lor“. Fără să poată ști înaintea ce misiune mare li-se încredințază și nebănindu măcar, marea răsturnare de gândire și viețuire a omenirii întregi ce aveau să o săvârșească, au urmat „îndată“ pe Domnul.

Cele ce au urmat acestui hotărâri, adică propovăduirea Domnului și minunile Lui pecetluite cu învierea și trimiterea Duhului Sfânt le-a întărit credința în Dumnezeu Omul și au făcut din ei cu adevărat „vânători de oameni“. Să ne gândim numai la faptul că o mână de oameni, însufleții și adânc credincioși învățăturii moștenite dela învățătorul lor, sunt în stare să răstoarne felul de credință și viețuire a

unel lumi în regi și vom înțelege și minunata „vânare de oameni“, făgăduita de Domnul.

Ce răsplată mângăitoare pentru acești pescari, obișnuți a „vâna“ pește cu mrejele, ca în noua chemare să se îndeletnicească cu aceeași ocupație răbdătoare; de a „vâna“ suflete din păcat la lumină.

În altă ordine de gândire trebuie să mărturisim și adevărul că multă putere de îndrumare a vieții omului are Evanghelia lui Iisus, câtă vreme s'a putut impune lumii prin gura Apostolilor pescari.

Și acum creștine, privește graba pescarilor ce și-au părăsit totul, meseria și familia și au urmat pe Domnul. Gândește apoi la valul de putere sfințitoare ce a revărsat învățătura Domnului peste o lume întreagă, cum a înnoit-o și curățit — țcu toată prigoana crâncenă a celor 300 de ani — și înțelege că și tu ai o obligație.

Nu trebuie să faci ca și apostolii: să-ți lași plugul și brazda, nici familia fără ocrotire. Nu! Un singur lucru doar ai de săvârșit: să părăsești viața păcatului, mrejele dulci și ispititoare deșertăciunii acestui lumi și să trăiești luminat în gândurile și faptele vieții tale, de cuvintele Domnului. Această părăsire dela o viață păcătoasă, este singura cale ca și tu să poți fi ucenicul Domnului.

Nu-ți trebuie știință multă nici alte obligații materiale, ci singură hotărârea statornică de a fi ascultător poruncilor Bisericii noastre și atunci puterea lui Dumnezeu va lucra și'n viața ta ca și într'a lumii întregi.

Așa se cuvine a ne întări cugetele, prin ascultarea minunatei chemări de apostole a pescarilor — ucenicilor.

Pr. T. Ciuruș

Adunarea Eparhială din Cluj

Situația Eparhiei noastre din Nordul Ardealului în 1941

Așa cum am spus în alt loc, Adunarea noastră Eparhială nu și-a putut ține ședințele din lipsa prezenței membrilor ei. „Tribuna Ardealului“ din Cluj, publică câteva date despre situația Eparhiei noastre din Nordul Ardealului, pe cari le reproducem întocmai.

Aceste date și cu raportul activității Vicariatului nostru, ce urmează a fi deschis în ședința Consiliului plenar, vor întregi icoana unei Eparhii coplesită de împrejurări dar nebiruită.

★

„După deschiderea Adunării Eparhiale P. S. Sa Episcopul Nicolae Colan a dat cuvântul părintelui consilier dr. V. Sava.

Cucerșcia Sa citește apelul nominal al deputaților eparhiali. Din 58 de deputați în adunarea eparhială a Clujului sunt de față 7 din cler și trei dintre mireni. Deputații dr. Pavel Bistrița, dr. Grig. Manu Lăpuș și I. Ciupe Arad, și-au cerut concediu pe întreaga durată a sesiunii.

Conform Statutului, nefiind majoritatea prezenți lucrările nu s'au putut continua. Dar totuși ca cititorii noștri să poată lua cunoștință despre lucrurile pe care le-ar fi putut afla din reportajele, despre lucrările și rapoartele Adunării ne-am adresat Consiliului Eparhial și din datele primite spicium cele ce urmează referitoare la situația Eparhiei pe 1941.

Eparhia Vadului, Feleacului și Clujului în 1941.

PERSONALUL DELA CENTRU

La scaunul de reședință al Eparhiei în decursul anului 1941 au continuat să stea la cârmă și la posturile de conducere: P. S. Sa Episcopul Nicolae Colan și sfetnicii săi, dr. V. Sava, Ion Goron și Laur. Curea consilierii referenți. Secretarul eparhial V. Matelu, casierul Prot. I. Ciora, contabil G. Vitman, șef de birou V. Bogdan, arhivar T. Ciceu, funcț. Elena Racoși, Elis. Monda și oamenii de serviciu N. Olariu și Mih. Pop.

ACADEMIA TEOLOGICA

Academia teologică a funcționat cu profesorii: dr. G. L. Munteanu, Rector dr. V. Sava,

dr. I. Pașca, E. Nicolescu, Fl. Mureșanu și S. Curea, având 52 de studenți.

Au mai ținut cursuri P. S. Sa Episcopul Nicolae Colan (exegesa N. T.) și Prot. Stavru Ion Goron (Apologetică).

În formațiunea aceasta Academia a putut funcționa aproape normal.

În sesiunea din Iunie au absolvit 4 studenți iar 7 candidați, învățători au fost promovați pe cale extraordinară.

PROTOPOPIATELE

Protopopiatele Dej, Lăpuș și Reghin au fost cărmuite de vechii lor titulari, Prot. Zaharia Manu, St. Gheție și Ion Maloș.

Prot. Bistrița a fost admi-

(Continuare în pag. 3)

FOILETON

MAMA.

O văd plângând salbe de mărgăritare la picioarele Fiului preadulce. Prin inima ei a trecut sabia otrăvită a durerii fără nume în graiul omenesc. Ochii ei ardeau de nădejde, ca două luminițe de ceară strânsă din sânzâene și lacrimioare, la mormântul izbăvirii. Din cădelnița inimii se ridică fumul de tămâie sfântă în văduhul purificat. Mironosițele au deșertat mirul din ulcioare pe ranele calde.

... S'a auzit glas din Rama. A venit Rahil să-și plângă fiii, mamele lui Israel să-și bocească pruncii, ce dormiau în apa Nilului, mamele din Canaan să-și jelească văstarile retezate de mâna lui Irod și-un nesfârșit convoi de mame spre a mângăia, prin lacrimile lor, pe Maica Indurărilor. Acelaș glas tainic al durerii l-ea

adunat la olaltă la cormândarea Pruncului.

Fecioara plânge cu fiecare mamă ce și-a pierdut odorul și se bucură de câte ori s'aprinde în cer steaua unui copil.

Pictorii Renașterii au zugrăvit, cu penelul muiat în culoare și evlavie, sguđuitoră gamă a durerii de mamă: „Mater Dolorosa“. Fecioara din Sevilla de Murillo strânge Pruncul la sân. Alături, e mielul: simbolul blândeții și al nevinovăției.

Iisus doarme în brațele Madonei lui Rafael. Balticell i-a umplut brațele cu pruncii.

Cruciații mergeau spre Ierusalim cântând „Salve Regina“.

Mâini pioase i-au împletit rozariu de rugăciuni. Inimi frânte au citit Paraclisul. Lumea a în-tâmpinat-o cu „Ave Maria“. În

sufletul fiecui s'a furișat ceva din enorma dramă „Stabat Mater“.

Palestrina a scris plângând, compoziția Vinerei celei mari „Improperia“. Ascultând-o, simțighiarele muștrării în carnea inimii. Aștepti cu înfrigurare, „Dies irae“.

Mama este sânul cald și moale leagănul de vise și de duioșie, raiul însoțit al copilăriei, cântecul din frunză, rugăciunea șoptită sub icoana Născătoarei, graiul cărților bătrâne, năframa tricoloră, pionerul datinei. Icoana ei, în colorii vii, smulse din soare nu se întunecă niciodată. O purtăm în suflet ca pe un geniu bun. În clipe de restriște ne refugiem, pe apa liniștită a amintirii, la mama pentru a retrăi, în poala ei, un moment de fericire. Numai așa ne lecuim de necazurile ce ne pasc.

De când-i lumea, mama a fost dascălul, care a crescut și a oțelit cele mai tari caractere. Ea a știut să pună sămânța în brazda udă a inimii. Opera de umanizare

omenia din lume, aparține de-antregul mamelor celebre.

Epoca de bronz a Romei ne-a dat pe Cornelia, mama Gracilor, căzuți în lupta pentru ridicarea plebei.

Mama creștină răsare smerită din pridvorul bisericii, înconjurată de copii. Ea a pătruns adânc cuvintele Mântuitorului „lăsați copiii să vină la mine“. Și se va fâli întru Domnul cu odraslele ei.

Nona face din fiul său Grigorie Nazianzul digul credinței niceiene.

Artusa crește pe cel mai celebru meșter al amvonului: Ioan Gurădeaur.

Monica aprinde farul credinței în sufletul fer. Augustin. Sub privirile cucernice ale Monicăi, Augustin scrie: „De Civitate Dei“.

Macrina își crește nepoții Sffii-Vasile și Grigorie de Nissa, în cele mai severe obiceiuri creștine. Unul e părintele vieții monahale și ctitorul Vasiliadei; celălalt autorul „Discursului catihetic“ și

Adunarea Eparhială din Cluj

(urmare din pag. 2-a)

administrat de Protopresbiterul onorar Victor Mureșeanu iar al Clujului, Huedinului și T. Mureș de administratorii protopopești pr. prof. I. Costea, P. Pop și C. Bărdășan.

Eparhia este împărțită în 8 protopopiate, 184 parohii marelere și 42 filii care în 1941 au fost deservite de 125 preoți.

La 31 Dec. 1941 Săcuimea avea 6 preoți pentru 55 de parohii.

MANASTIRILE

Pe teritoriul Transilvaniei revenită la Ungaria sunt 4 mănăstiri:

1. „Sf. Ilie” — Toplița cu 2 Ieromonahi și 2 Ierodiaconi.
2. „Sf. Ana” — Rohia cu 2 Ierom., 1 Ierod. și 2 monahi.
3. „Sfânta Mărie-Mică” — Piatra Fântânelor cu 1 Ieromonah.
4. Schitul „Sf. Elisabeta” — Șimișna cu 3 maici și 3 surori.

PROPAGANDA RELIGIOASA

a) *Cercuri religioase* s'au ținut 3 în prot. Lăpuș și 2 în prot. Reghin.

b) *Festivități religioase*. Un concert religios al Corului din Bistrița. Un concert religios dat în Catedrala episcopală la 18 Mai 1941 de Corul Catedralei sub conducerea pâr. Cons. Eparh. Laur Cureau și la 21 Dec. 1941 un concert de colinzi tot în Catedrală.

c) *Activitatea Societăților*. Reuniunea femeilor ortodoxe și-a reluat activitatea. De Crăciunul anului 1941 a împărțit ajutoare celor nevoiași.

DRUMURI MISIONARE

Odată cu zorile primăverii P. S. Sa Episcopul Nicolae Colan a început să străbată eparhia spre a se convinge personal de situația reală și spre a duce cuvânt de zidire tuturor fiilor săi duhovnicești.

Undeva, o notă spune că Sf. Pavel a făcut peste 20 de mi-

de kilometri în călătoriile sale misionare. P. S. Episcop Nicolae Colan, a început să-l urmeze. Iată itinerarul pe care l-a străbătut în 1941:

Lona de Sus, Valea Drăganului, Oradea, Bistrița, Toplița, Unguraș, Zimbor, Iesc, Ciubăncuța, Osoiu, Ciubanca, Olpret, Rohia, Căprioara, Covasna, Zăbala, Brețcu, Reghin, și Idiceș. Uniți cu o linie punctul sălăjan dela Unguraș cu Brețcu din Săcuime și veți vedea că suntem pe urmele Sf. Apostol Pavel!

Ci nu numai prin căile străbătute putem face apropiere de Sf. Pavel, ci și în vâlvătaia cuvântului cu care a aprins inimile tuturor. Mai mult! Sf. Pavel spunea că el nu vrea să umble cu propovăduirea pe urmele altora.

Și P. S. Nicolae Colan a fost în 1941 în zilele de 3—6 Aug. pe meleaguri care n'au mai fost atinse de urme vlădicești. Vlădica Nicolae Colan este întâul chip vlădicesc care a călcat pe cranele dela Ciubanca, Ciubăncuți și Osoiu, deși la Ciubanca a fost un foarte vechiu punct de rezistență ortodoxă. Acolo se pomenesesc unele dintre cele mai vechi clopote din Transilvania de Nord (1685).

Badea Andron, crâsnicul nonagenar din Ciubanca poate zice cu dreptul Simeon: Acum slobozește pe robul tău Stăpâne în pace că văzură ochii mei mântuirea.

Dorința sa de a se însemna data de Marți 5 Aug. 1941 pe peretele iconostasului ca să știe din tață în fiu că atunci Vlădica Nicolae Colan a slujit Sf. Aghiasmă în bisericuța Sf. Arhangheli de pe dealul Hagăului și a fost întâul vlădică ostentor prin acele meleaguri, desigur că are aprobarea cerută.

apsodul fecioriei. Sf. Elena deschide fiului său Constantin ușile cerului, cu cheile rugăciunii. Irina și Teodora așează icoanele spre cinste.

De sub bolta mohorâtă a casei dela țară se ivește „cu sânul supt de trudă”, cu chipul stins o umbră de femeie: e mama noastră. Așa a văzut-o Grigorescu, pe când picta iconițe în cerdacul trist al casei părintești. Așa o vedem cu toții: icoană vie a răbdării, a suferinței și a dragostei. Figura ei martirizată crează o atmosferă de sfințenie, de care te apropii cu o mișcătoare evlavie.

Viața mamei e trăirea reală a învățurii creștine; e cel mai limpede comentariu al Evangheliei. Ea își mistue propria-i viață și o dăruiește senin generațiilor ce vor veni. Mai mare dragoste decât aceasta nu este.

Mama, care ne-a purtat pe brațele ei dulci și moi a sădit în sufletele noastre iubirea de glie și lege. Tot ce avem bun în noi

este dela mama. Vorbim, gândim, nădăjduim tot ce am auzit dela mama.

Mama lui Ștefan strigă în puterea nopții fiului său învins și rănit: „Du-te la oștire pentru țară mori și-ți va fi mormântul încoronat cu flori!” Și mamele spartane grăiau în acest chip fiilor lor, când aceștia plecau la oștire.

Nimeni nu va uita pe mama care lăsându-și copilul animat de creanga unui copac, în capul unei cete de răzeși, gonește pe Tătari dincolo de apa Nistrului. Povestea pătimirii noastre au scris o adesea mamele.

Poeții i-au închinat cele mai pioase gânduri, lumea cea mai vie recunoștință, Biserica slovă nemuritoare.

Coșbuc o vede rupându-și hainele, smulgându-și părul nebună în fața durerii; Goga alăptând un făt bălan la umbra snopilor de grâu. Alădată, plângând pe cealov copilul înstrăinat. Grija ei îl urmărește: „Zi Tatăl nostru seara

SFINȚIRI DE BISERICI

P. S. Nicolae Colan a sfințit în 1941 următoarele biserici:

1. În 29 Iunie Catedrala din Bistrița.
2. În 7 Sept. Biserica din Covasna.
3. Și în 27 Dec. Biserica din Bonțida.

HIROTESIRI ȘI HIROTONIRI

P. S. Sa a hirotosit, în 1941 intru protopresbiter pe părintele V. Mureșanu din Bistrița și pe părintele V. Mateiu fost secretar eparhial pentru protopopiatul Unguraș.

A distins cu brâu roș pe preoții P. Nicolae din Sânpețru și V. Gliga din Ibănești.

A hirotont un monah întru Ierodiacon, un Ierodiacon întru Ieromonah pentru trebuințe mănăstirești iar 7 preoți cu Academia și 10 evalificați pe cale extraordinară, pentru parohii.

TRECERI RELIGIOASE

Au trecut în 1941 dela ortodoxie la alte confesiuni 645, la secte 123. Dela alte confesiuni la ortodoxie 53 și dela secte 16.

DECESURI

În 1941 au decedat 2 preoți, pr. pensionat Zah. Lupu și Dănilă Ivan Cara.

SITUAȚIA ȘCOLARA

Sub jurisdicția Bisericii au funcționat în 1941 Academia Teologică și Școala de Cântăreți.

Pe teritoriul Eparhiei au fost 20.548 copii obligați de școală. Au funcționat 117 secții românești la școlile primare.

Au funcționat 772 de învățători. Români 157. 62 ort. și 95 gr. cat.).

Dintre cei 20.548 copii obligați la cercetarea școlii 3158 au rămas fără instrucție școlară.

Școli secundare sub jurisdicțiunea bisericii Eparhia nu are.

Elevii ortodocși au cercetat cele 8 școli secundare cu limbă de propunere românească și anume:

1. Școala de gospodărie pentru fete Cluj.
2. Școala normală de învățători Gherla.
3. Școala normală de învățătoare Gherla. Ambele sub jurisdicțiunea Bis. gr. cat.
4. Liceul de băeți Năsăud.
5. Liceul de fete Cluj.
6. Liceul de băeți Cluj.
7. Gimnaziul din Bistrița.

Din satele Eparhiei au cercetat școli secundare: Liceul 106 băeți și 44 fete. Școala normală 21 băeți și 12 fete. Gimnaziu 14 băeți și 28 fete. Comerciale: 8 băeți și 1 fată. Profesionale: 12 băeți și 14 fete. Militare: 2 băeți. Altele: 2 băeți. Iar numărul studenților la Universitate din Eparhia Clujului a fost: 10 băeți și 5 fete.

CATEHIZAȚIA

Au funcționat în Cluj 2 cateheți. Unul pentru școlile primare și altul pentru cele secundare. În restul Eparhiei — acolo unde sunt preoți au făcut ei catehizația — în cele fără preoți nu s'a catehizat.

Spre a înlesni lucrarea catehetică a preoților în 1941 s'au editat de Episcopie manuale întocmite de Pr. Fl. Mureșanu (cl. I—IV religie pentru cursul primar.

PRESA

„Viața Ilustrată” a apărut în 1941 numai trei numere: Ianuarie-Februarie și Martie.

Pentru suplinirea trebuinței de slovă românească Episcopia cu grija P. S. Nicolae Colan a tipărit următoarele cărți:

1. Dr. E. Nicoară: La răscrucea vieții.
2. E. Fiedler: Omul el mare, — trad. de Părintele Nicolae.
3. Pr. Fl. Mureșanu: Viețile Sfinților.

(Continuare în pag. 4)

„Dragă și să te porți la învățătură!” „Ruga mamei” de Goga este o capodoperă de duioșie și de credință. Mama poetului își pleacă genunchii în fața Născătoarei și-și povestește durerea:

...Cu ochiul tău din ceruri,
A toate-văzătorul,
Tu mi-ai văzut feciorul
Și mi-ai văzut necazul...
— În doftori n'am credință...
Să-l pui iar în picioare,

„Eu atâta am pe lume, pe când ceru-i plin de ingeri...
O îndură-te, privește-l, și din ochii tăi c'o rază de viață încăzește-l!
Căci tu știi ce farmec dulce-i să-ți lipești pruncul de piept...
Și cum inima-ți tresare, c'un scâncit când el te cheamă,
Să-l acoperi cu iubirea și cu paza ta de mamă...
Ca și mine strângi la pieptu și lumea n'reagă n' fiul tău”.

Nici Mica îndurărilor n'ar putea să steie o clipă, rece, ascultându-i plânsul.

În viața-i tristă și fără de noroc, Eminescu i-a așteptat chemarea „din negura de vreme”, pentru a dormi, alături, în patul ramilor de tei.

Mama e garanția viitorului. Pe

Să-i rumenești obrazul,
La tine-i cu puțință”.

„Atâta bogăție avem și noi la casă”, Fecior cuminte are mama!
Vlăhuță zicea că „mâna mamei alină orice durere”. În poezia „La icoană” vedem o mamă plină de speranță la căpătâiul fiului bolnav, ea aleargă la icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului și se roagă, cum numai mama știe să se roage:

măinile ei se înalță lumea de mâine (Mehedinți). Vrem ca România să-și crească singură copiii în cultul virtuților străbune, a muncii și-a vrednicilor românești. Regimul guvernantelor n'ea dat saltimboci și Irozi; dela mame așteptăm caractere și români autentici. Pr. Gh. Onești.

Adunarea Eparhială din Cluj

(urmare din pag. 3-a)

4. Prot. Dr. G. L. Munteanu: Viața Mântuitorului.
5. Acatistier bogat.
6. Acatistul Domnului Ilristos.
7. Acatistul Bunevestiri și a Adormirii Maicii Domnului.
8. Acatistul Sf. Arhangheli.
9. Acatistul Sf. Nicolae.
10. Calendarul pe 1942, întocmit de Prof. I. Goron.

BIBLIOTECI

Eparhia dispune de 2 biblioteci și un muzeu.

Biblioteca Consiliului Eparhial (4000 cărți) și muzeul îl conduce Pr. Prof. E. Nicolescu, iar Biblioteca Academiei Teologice (7000 cărți) o conduce Pr. Prof. Fl. Mureșanu. Această bibliotecă a împrumutat cărți și externilor.

BRESLAȘI ORTODOCȘI

Sunt pe teritoriul Eparhiei, români ortodocși:

- 108 negustori cu 20 ucenici;
- 151 pantofari cu 38 ucenici;
- 57 croitori cu 17 ucenici;
- 150 tâmplari cu 14 ucenici;
- 174 fauri cu 27 ucenici;
- 148 rotari cu 14 ucenici;
- 560 lemnari cu 29 ucenici;
- 4 hornari cu 4 ucenici;
- 7 tăbăcari;
- 48 mecanici cu 27 ucenici;
- 216 morari cu 27 ucenici;
- 156 alți meseriași cu 22 ucenici.

SITUAȚIA ECONOMICĂ

Eparhia a susținut Academia Teologică, Școala de cântăreți cu internat.

Dacă la „fondurile” vieții duhovnicești am întâlnit pe ici-colea sporuri îmbucurătoare, la capitolul economie n'am întâlnit decât fonduri deficitare.

Reviste

„Revista Teologică”, organ pentru știința și viața bisericească. Sibiu, str. Mitropoliei 24—28. Abonamentul pe un an: 400 Lei, nr. 5-6—1942.

Număr închinat problemei: Iisus Hristos mit? Are următorul cuprins: Diacon Dr. Grigorie T. Marcu; Iisus Hristos, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Prot. Dr. Șt. Lupșa; Memoriul deputațiunii ilirice din Viena despre stările bisericești ardeleni la 1771. Preot Dr. Isidor Todoran; Transmisibilitatea răului. Preot Dr.

H. V. Felea: Vămile văzduhului. Sterie Diamandi: Iisus Hristos mit? Dr. Grigorie T. Marcu: Atitudini: O carte care nu trebuia scrisă: „Religie și Spirit” de dl. Lucian Blaga; Dr. Grigorie T. Marcu, preot prof. Ioan Bunea și preot Dr. Corneliu Sârbu: Mișcarea literară. Urmează: cronica și note informative.

Problemele teologice cum și planul înalt în care sunt dezvoltate, fac din această revistă — așa cum de altfel mereu a fost — un organ al științei teologice, spre mândria Bisericii și a I. P. S. Mitropolit Nicolae, fondatorul și îndrumătorul ei.

INFORMAȚIUNI

La urarea făcută de P. C. prot. Al. Baba, președintele Vicariatului, I. P. S. Mitropolitului Nicolae, din prilejul vârstei de 60 ani, a primit următorul răspuns:

„Băile Herculane, la 16 Mai 1942.

Iubite părinte protopope,

Mulțumesc din toată inima clerului și poporului din Vicariat, cum și Prea Cucerniciei Tale, pentru urările ce mi-ai făcut cu ocazia împlinirii alor 60 de ani din viața mea.

Cu arhiresții binecuvântări:

NICOLAE

Arhiepiscop și Mitropolit.

Parastas. Împlinindu-se șapte ani dela moartea episcopului GRIGORIE COMȘA, în 25 Mai c. s'a săvârșit un parastas în biserica din Arad.

Studentii teologi au ținut o ședință festivă întru pomenirea patronului lor.

Bugetul Cultelor. S'a comunicat prin Radio, că Bugetul Cultelor s'a tipărit și urmează a

fi pus în aplicare. Această știre este deosebit de îmbucurătoare pentru Biserica noastră, deoarece noul Buget prezintă o serie întregă de juste doleanțe realizate Astfel: s'au luat măsuri pentru plasarea clericilor tineri, reglementându-se cumulumul în cler și învățământ, s'a înființat un număr de posturi bugetare de preoți și cântăreți și s'au exceptat numirile de preoți, diaconi și cântăreți dela legea pentru unele măsuri finan-

ciare excepționale, s'au asimilat în salarizare preoții din Ardeal absolvenți ai Academiei teologice, având bacalaureat sau școala normală, cu licențiații, s'au dat 25 milioane Lei ajutor pentru repararea mănăstirilor și bisericilor avariate de cutremur; s'a studiat reorganizarea vieții spirituale și materiale a mănăstirilor; s'a făcut jertfe mari pentru întărirea credinței strămoșești în pământul desrobitor de sub bolșevici; s'a întocmit proiectul Decretului-Lege pentru reglementarea situației ju-

ridice a edificiilor fostelor școli confesionale, urmând a fi redade Bisericii.

Și în fine vom aminti și bugetarea personalului necesar a Vicariatului. Asupra acestei probleme rezervăm plăcerea să revenim, după ce vom primi adresa oficială.

Toate acestea realizări se datoresc largii înțelegeri a Dlui Ministru Ion Petroviciu și a vrednicului colaborator și sprijinitor al Bisericii noastre, Dl prof. Aurel Popa, secretar general al Ministerului Cultelor și Artelor.

PARTEA OFICIALĂ

2—2

No. 1485—194.

CONCURS

Consiliul vicarial publică prin această concurs, cu termen de 15 zile dela data prezentă, pentru ocuparea următoarelor posturi vacante la Centrul Vicariatului din Alba Iulia:

1. Un post de șef de serviciu cu salariu de 14.700 lei;
2. Două posturi de șef de birou cu câte o gradăție, à 10.200 lei;
3. Un post de subșef de birou cu două gradății, cu salariu de 8550 lei;
4. Un post de subșef de birou cu 1 gradăție, cu salariu de 7.900 lei;
5. Două posturi de impiegat cu 2 gradății, cu salariu de câte 6.600 lei;
6. Un post de om de serviciu cl. IV-a cu salariu de 5050 lei.

Cererile se vor adresa în termenul legal, Consiliului Vicarial Alba Iulia, alăturând următoarele acte:

1. Extras de botez;
2. Certificat de naționalitate;
3. Certificat de studii teologice și de calificare pretească pentru posturile de sub punctele 1—4;
4. Certificat dela Cazierul judiciar;
5. Dovadă despre situația militară;
6. Certificat despre serviciul anterior;
7. Certificat despre starea sanitară;
8. Curriculum vitae.

Pentru ocuparea postului de șef de serviciu se cere diplomă universitară, pe lângă actele prevăzute la punctul 3. După expirarea concursului candidații vor face un examen oral și în scris, urmând numirea în conformitate cu legile în vigoare.

Alba Iulia, 20.V.1942.

Președinte:

Al. Baba

Secretar:

Pr. T. Ciurus

2—3

ad. No. 127—1942.

CONCURS

Se publică concurs pentru ocuparea postului de cântăreț din parohia Războeni-Cetate,

Prot. Turda cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Renașterea”.

Beneficiul împreună cu acest post sunt:

1. Salar dela Stat, dacă întru-neste condițiunile și Ministerul aprobă postul.

2. Stole 1/3 din veniturile dela biserică.

3. Sesiune cantorală 8. jugăre pământ foarte bun.

Candidații să fie absolvenți ai școlii de cântăreț.

Candidații își vor înainta cererea oficiului protopopesc Turda, putându-se prezenta în parohie într-o duminică sau sârbătoare, cu avizul nostru și a face cunoștință cu poporul.

Războeni-Cetate, 26.IV.1942.

George Onițiu
paroh.

Văzut,

Prot. Aurel Gliga

3—3

CONCURS

Pentru ocuparea postului de paroh în parohia de cl. III Valea Dosului se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în „Renașterea”.

Venitele împreună cu acest post sunt:

1. Salar dela Stat;

2. Casă parohială și supraedificatele economice în stare bună;

3. Folosirea cimitirului în estindere de 2 jugăre;

4. Drept la 5 stânjini de lemne din pădurea bisericească anual. Tăiatul și transportatul îl privește pe paroh.

5. Câte 50 lei dela fiecare familie anual;

6. Stolele obicinuite.

Doritorii de a ocupa acest post își vor înainta cererile Ven. Consiliu Vicarial din Alba Iulia, însoțite de actele necesare conform regulamentului și cu avizul protopopului se vor prezenta în parohie la serviciul sf. Liturghii pentru a căuta și predica în fața credincioșilor.

Abrud 5 Mai 1942.

Oficiul protopopesc în înțelegere cu consiliul parohial.

Ioan Fodoreanu

protopop.

TIP. „ALBA” Cenzurat